

A jövő
megjósolásnak
leghatékonyabb
módja, ha
nekiállunk
megalkotni.

(Peter Drucker)

Erős elnökséggel az erős Európáért (?)

A magyar uniós elnökség lehetőségei

Türke András István Ph.D

III. évfolyam 1. szám

2011. január 6.

2011. január 1-jétől Magyarország az Európai Unió Tanácsának soros elnöke féléves időszakra, ami a Tanács intézményének a vezetését jelenti. Adminisztratív szinten az elnökségi feladatok központi elemei között a legfontosabb az EU csúcstalálkozóinak megszervezése (Európai Tanács ülések), illetve az elnöki feladatok ellátása a Miniszterek Tanácsának minden ülésén. A Bizottság és a Parlament intézményi működését mindez nem befolyásolja. Hiba lenne tehát túldimenzionálni az elnökségi időszakot és feladatait, ugyancsak hiba, sőt „bűn“ a mindennemű nemzetközi reakciók figyelmen kívül hagyása, akárcsak a magyar szempontokra való oda nem figyelés. Figyelmünket és erőfeszítéseinket igényli az Európai Unió bővítése (pl. Horvátország csatlakozása), az unió gazdasági gondjai (pl. a közös agrárpolitika), akárcsak a Duna-stratégia és a romastratégia (stb.) is.

Már a magyar elnökség „előjátéka“, a magyar médiatörvény nemzetközi visszhangja választ adott arra a kérdésre: Rugalmas magyar elnökséget eredményez-e a rugalmas felkészülés? Az átadás - átvétel időszakában szerzett tapasztalatok szerint a médiatörvénynél valóban sokkal (vagy másként) fontosabb - az unió többségét érintő - kérdések lesznek napirenden az elkövetkező időszakban a magyar EU-elnökség alatt.

2011. január 1. és június 30. között Magyarország első ízben tölti be az Európai Unió Tanácsának soros elnöki tisztségét, harmadikként a 2004-től csatlakozott tagállamok közül, az elnökséget a magyar kormány hivatalosan 2011 január 6-án vette át Budapesten.

A magyar elnökség az első, ami teljes egészében a Lisszaboni Szerződés szerint működik és igazán eseménydús fél évben veszi át az Európai Unió elnökségét. Ekkor kerülnek a napirendre olyan nagy horderejű uniós szakpolitikai kérdések, mint a lisszaboni stratégia felülvizsgálata vagy az új költségvetési tervezet első vitája.

Az elnökségi program gerince 2010 nyarára elkészült, az euróválság és a 2011-es uniós költségvetés körüli konfliktus, a Lisszaboni Szerződés esetleges módosításának igénye átírta az elnökség forgatókönyvét.

Magyarország tehát már a felkészülési szakaszban fontos tapasztalatokat szerezhet a napirendi pontok és prioritások hirtelen, külső tényezők miatti átrendeződése kapcsán. A magyar elnökségi program "első, óvatos bemutatása" tudásunk szerint a november 22-ei héten kezdődött az Európai Parlamentben, míg a hivatalos bemutatást 2011 januárban tartja Martonyi János külügyminiszter és Orbán Viktor miniszterelnök az Európai Parlamentben. Novemberben Győri Enikő államtitkár úgy nyilatkozott, a legfontosabb kérdés lényegében az, miként lehet tisztességesen túlélni az elnökség hat hónapját.

A magyar elnökség fél éve alatt előre láthatóan két, az összes tagállam kormány-, illetve államfőjének részvételével zajló EU-csúcs lesz Brüsszelben, de rendkívüli esetben sor kerülhet magyar helyszínen, várhatóan Budapesten rendezett csúcstalálkozóra is.

A 2009. júliusi előterjesztés szerint a magyar elnökség költségvetési kerete 2010-ben 9 milliárd, míg 2011-ben 17 milliárd forint (összesen 96,3 millió euró; 270 HUF = 1 EUR) volt. Ebből a szűk értelemben vett elnökség a szikár adminisztrációra vonatkozó költségeit 60 millió euróra becsülték, míg az elnökség tevékenységét ismertető, népszerűsítő külső/belső kommunikációs kampányok újabb tetemes összegre rúgnak.

A 2010-es évre szánt 9 milliárd forintos keretből 2,1 milliárd forintot az ingatlaneladásokból kellett volna fedezni, ám ez nem valósult meg, így átcsoportosításokkal, lefaragásokkal próbálják elérni, hogy beindulhassanak végre a közbeszerzések. Az idei és a jövő évi elnökségi költségvetést a külügyminisztérium ősszel újratervezte, ennek eredményeként 2010 őszén azonban 80 millió euróra csökkentették a tervezett kereteket.

A tervek szerint 15 informális miniszteri ülés, és több szakértői tanácskozás, konferencia lesz a magyar fél év alatt, ezek száma becslések szerint úgy nagyjából kétszázat fog kitenni; a kiemelt rendezvényeknek a gödöllői kastély ad majd otthont, az agrárminiszteri ülést 2011 májusában tartják meg Debrecenben. A területi és kohéziós ügyekért felelős tárcavezetők találkozóját eredetileg Balatonfüredre tervezték, a Külügyminisztérium honlapjáról decembertől elérhető elnökségi programban azonban Füred - feltehetően költségtakarékossági szempontból - már nem szerepelt, és ezekre is a budapesti és a gödöllői helyszín lett megjelölve. (Szerintünk komoly hiba volt lemondani a balatonfüredi helyszínről.)

Az elnökség prioritásai

A felkészülési időszakban a prioritások listája folyamatosan változott, főként gyakorlatilag a finisben.

2010 nyarán még az alábbi hat prioritással számolhattunk :

- Gazdasági válságkezelés : „az EU gazdaságának talpra állítása”. E területen Magyarország és az unió céljai hasonlóak, nagy hangsúlyt fektetnek a munkahelyteremtésre.
- költségvetési reform
- bővítés
- vízpolitika
- bel-és igazságügyek
- különböző ágazati politikák egyes aspektusai

2010 novemberében pedig az alábbi négyet jelölték meg :

- a gazdasági kormányzás kérdése, munkahely-teremtés
- energiaügyek,
- a romastratégia
- és a bővítés

A magyar EU-elnökség kiemelt politikai célja a Bizottság által 2010 decemberéig elkészített, a magyar EU-elnökség alatt elfogadandó Duna Régió Stratégia és a schengeni övezet tervezett újabb bővítése. A Stratégia - a Balti-tengeri Stratégia után - az Unió második transznacionális, makrorégiós területfejlesztési stratégiája lehet, elfogadása jól illeszkedik azon elnökségi célkitűzéshez, hogy a víz, mint központi elem jelenjen meg az elnökségi programban.

A **Duna Stratégia** kapcsán nem igen hallani arról, hogy kikérték volna mondjuk a Duna Bizottság véleményét. E Bizottságtól akár egy komplett koncepció kidolgozását kérhették volna, lévén 1856 óta a Duna közlekedésével és tájrendezési (tájvédelem, stb.) kérdésekkel foglalkozik. Ez egy bejáratos egyeztetési forma a Duna menti országok (+ Oroszország, Franciaország, Hollandia, Törökország, Ukrajna) között. A Bizottság igen aktív volt pl. a Balkán háborúk Duna-menti pusztításainak felszámolásában, mégha napjainkban kevésbé látványos is a működésük.

Duna stratégia terén nem várható azonban nagy meglepetés, Magyarország nem akar vízlépcsőt, ehhez kapcsolódóan a vízpolitika főként az ivóvízkezelések megőrzését jelenti. Mindez ez egy nagyobb európai stratégiába illeszkedik, ami az energia, az élelmiszer és a víz biztosítására koncentrál.

Az Európai Bizottság a Duna-régióra és annak 115 millió lakosára vonatkozó stratégiai fejlesztési javaslatát 2010 december 9-én mutatta be. Az uniós végrehajtó testület ekkor sem különített el új pénzeszközöket a stratégia végrehajtására, a Duna menti államok az általuk elfogadott programok szorosabb összehangolása révén azonban hatékonyabban használhatnák fel a jelenlegi pénzügyi időszakban a régió rendelkezésére álló 100 milliárd eurót. (A 2007 és 2013 közötti időszakra csak az uniós kohéziós politika - azon belül az Európai Regionális Fejlesztési Alap, a Kohéziós Alap, valamint az Európai Szociális Alap - 100 milliárd eurót irányzott elő a régió számára.) A Duna-régió stratégiája a tervek szerint 14 országra - köztük nyolc uniós tagállamra - terjedne ki, Németországtól Ukrajnáig : Németország, Ausztria, Magyarország, a Cseh Köztársaság, Szlovákia, Szlovénia, Bulgária, Románia, Horvátország, Szerbia, Bosznia-Hercegovina, Montenegró, Moldova és Ukrajna.

A stratégiában vázolt részletes cselekvési terv négy pillérre épül.

- 1.) Az első pillért a Duna-régió összekapcsolása jelenti a többi régióval a mobilitás fejlesztése, a fenntartható energiahasználat ösztönzése, valamint a kultúra és az idegenforgalom előmozdítása révén.
- 2.) A második pillér a környezet védelme, így például a vizek minőségének helyreállítása, a környezeti kockázatok kezelése, a biodiverzitás megőrzése.

3.) Harmadik pilléreként jelölték meg a jólét megteremtését. Ide olyan célkitűzéseket soroltak, mint a kutatási kapacitás, az oktatás és az információs technológiák fejlesztése, a vállalkozások versenyképességének támogatása, illetve az emberi erőforrásba és képességekbe való befektetés.

4.) A negyedik pillér a Duna-régió megerősítésére vonatkozik, egyebek közt ki akarják bővíteni az intézményrendszert, és erősíteni akarják az együttműködést a szervezett bűnözés leküzdése érdekében.

A stratégia határozatlan időre szól, de az erőfeszítések mozgósítása érdekében több határidős célkitűzést is tartalmaz. 2020-ra előírja a dunai teherforgalom 20 százalékos növelését, a fekete-tengeri ökoszisztémáknak az 1960-as szintre történő visszaállítását, valamint a dunai tokfajok életképes állományának kialakítását. Az is konkrét célkitűzés, hogy a régió minden uniós állampolgára számára széles sávú és nagy sebességű internethozzáférést kell biztosítani 2013-ra. A stratégiai tervezet nevesít olyan szükséges intézkedéseket, mint például a folyami hajóflották korszerűsítését, két új folyami híd építését Románia és Bulgária között, a Duna-régió idegenforgalmi célállomásként való népszerűsítését, szükség esetén szennyvíztisztító telepek építését, közös kutatóközpontok létrehozását, valamint a roma közösség életfeltételeinek javítását.

A magyar elnökség feladata lesz az Unió Fenntartható Fejlődés Stratégiájának felülvizsgálata és megújításának előkészítése, a 2010 utáni biológiai sokféleség-védelmi stratégia végrehajtásáról szóló tárgyalások megkezdése, a 6. Környezetvédelmi Akcióprogram értékelése, illetve a 7. Környezetvédelmi Akcióprogram megalapozása. Az Európai Bizottság 2012-ben új átfogó vízpolitikai dokumentumot kíván előterjeszteni („*Blueprint for the EU's waters*”), melynek előkészítése részben a magyar elnökségi időszakra esik.

A Duna Stratégia költségvetésével gondok lehetnek, korábbról tudjuk, az EU nem támogatná és mivel az EU költségvetésében már viszonylag nehezebb tartalékokat találni a válság miatt. (Korábban rendszerint nem voltak 100%-osan felhasználva a keretek.) A Bizottság ráadásul a regionális finanszírozások megkurtítását irányozta elő a 2014-2020-as költségvetési periódusra.

Nem lenne szerencsés viszont belebonyolódni a „régiók harcába”, és a kelet-európai együttműködés mellett „kampányolni” is csak a Mediterrán Unió és a balti-tengeri együttműködés iránt taktikusan kimutatott megfelelő érzékenység mellett célszerű - lehetőleg okos kompromisszumokat kötve a felekkel, a közös elemekre, értékekre, célokra helyezni a hangsúlyt a megsztó tényezők helyett.

A siker itt kompromisszum-teremtő képességünkben rejlik, azaz hogy mit adunk, nyújtunk a támogatásért cserébe a Stratégiában vagy *package deal*-okként olyan államoknak, amelyeknek lényegében nem érdekeltek a létrehozásában (pl. Balti-tengeri Stratégia és Mediterrán Unió államai), hogy támogatólag és ne gátló partnerként lépjenek fel. Mennyire vagyunk akár csak gesztus szinten megemlíteni, képviselni figyelni mások érdekeire is.

Cél, hogy még a magyar EU-elnökség alatt, a 2011 júniusi csúcson hagyják jóvá a tagállamok az európai Duna Régió Stratégiát.

Az eddigi tárgyalások során különösen hangsúlyosan merült fel a közös energiapolitika kérdése, mivel az uniós energiaszektorban megindult liberalizáció a spanyol-belga-magyar trióelnökség idejére esik. Magyarország fontosnak tartja, hogy az elnöksége alatti (2011. február 4-én) energiapolitikai európai csúcs előkészítésében és döntéseinek végrehajtásában aktívan részt tudjon venni.

A visegrádi országok elnökségeinek összefogásával cél a keleti szomszédságpolitika fejlesztése, ami magában foglalná az Ukrajnával, Moldovával, Belarusszal és Grúziával való aktívabb kapcsolatok kialakítását is. Ez a terv okozott némi problémát a mediterrán érdekeltségű spanyol triótagunkkal, viszont várhatóan erős támogatást kapunk majd az utánunk következő lengyel-dán-ciprusi triótól.

Fontos cél továbbá, hogy a 2011-es magyar-lengyel elnökségi év alatt a Keleti Partnerség intézménye megerősödjön. A Keleti Partnerség nem prioritása a magyar elnökségnek, de ennek ellenére fontosnak tartják a program sikerét. Elnökségünk alatt 2011 májusában a második Keleti Partnerség csúcstalákozó lesz a kiemelt állam- és kormányfői rendezvény Magyarországon és nem kizárt, hogy Budapest adhat otthont az ASEAN-csúcshoz is.

A költségvetési keret kapcsán érdekellentétek vannak a trió tagjai között. Magyarország, újonnan csatlakozott tagállamként, a közösségi támogatások 2013 utáni folytatásában érdekelt. Ezzel szemben a hármas másik két tagja merőben más helyzetben van: Belgium mint alapító tagállam nem igazán részesedik a közösségi politikákból, Spanyolország pedig, bár sokáig a közösségi politikák legnagyobb haszonélvezőjének számított, felzárkózása következtében mára már nem érdekelt a fenntartásukban.

Mivel emellett a KAP és a brit visszatérítés csökkentése is elő lett irányozva, igen kiélezetté válhatnak majd a nettó befizetők közötti egyeztetések. Ugyan nem a Bizottság dönt a költségvetésről csak javaslatot készít. 2009 óta azzal próbálja „zsarolni” a tagállamokat, hogy vagy drasztikusan csökkenteni ill. átszervezni kell a fenti 3 területet - Magyarországot ebből a regionális kérdések és a KAP érinti leginkább, de a magyarok is fizetnek a briteknek. A bizottsági javaslat szerint az államoknak, ha nem akarnak lefaragásokat, bele kéne egyezniük a költségkereteinek növelésébe...

A spanyol EU-elnökség alatt gyakorlatilag megteremtődtek az EU gazdasági kormányzásának „hipotetikus keretei”. Mindennek (gazdaság)politikai alapját a sikertelen Lisszaboni Stratégiát felváltó EU-2020 stratégia adja. A DG AGRI által szervezett 2010 júliusi szakértői konferencia arra a következtetésre jutott, hogy a mezőgazdaságnak kulcsszerepe lehet a fenntartható fejlődésben (Európa 2020 Terv), Magyarországnak ezeket a szakértői vitákat kiemelt figyelemmel kéne kísélnie. A vidékfejlesztés, a globális felmelegedés elleni harc, a biodiverzitás megőrzése, az adott térség szociális rendszerének, a területi kohézió megőrzése eszközöként is lehetne a KAP kiadásokat számba venni.

A KAP reformját (2014-től) még 2002 októberében irányozták elő. E téren komoly új tényezők is jelen lesznek, azon túl, hogy Sarkozy szerint készek akár egy újabb gazdasági válságot is felvállalni a KAP ügyében. Eddig úgy tudtuk, hogy Németország hagyományosan ellenérdekelte a KAP területén, a versenyképességet és liberális(abb) megoldásokat favorizálna helyette. A 2004-es költségvetési viták nagy tanulsága volt, hogy az EU-15-öknek szembe kellett nézniük azzal, hogy a strukturális akciókból (strukturális alapok + kohéziós alap) az EU-bővítések után a szegényebb régiók javára gyakorlatilag szinte teljesen kiszorulnak.

Akkor erre két, egymással összefüggő gyors válasz született : befagyasztották az EU-büdzsé kereteit (az EU-15-ös keret maradt meg az EU-25 majd 27-ekre), és olyasfajta, az integráció kereteit feszegető pénzügypolitikába kezdtek, melynek filozófiája a lehető legtöbb uniós pénz nemzeti szintű visszatartását és e forrásokból a saját beruházások, térségek nemzeti szintű finanszírozását jelenti. A „forrásvisszatartás“ mellett pedig második lépcsőben a közös költségvetés egyéb tényezői is felértékelődtek, melyek elérhetőségére esély kínálkozik (azaz alaptól nem térségi fejlettségi kritériumokhoz kötöttek) : így került a képbe a németeknél a KAP.

Arról van szó, hogy Németország fokozatosan egyre több KAP forráshoz jut hozzá és ez mára már több, mint amennyit a regionális politikák terén be tud csatornázni. Az új német álláspont tehát az, hogy a KAP-ot nem kell „szétzúzni“, hanem saját célokra minél többet belőle profitálni. Mindez felemás hírt jelent Magyarország számára. Egyrészt pozitív, hogy immár Németország is teljes mellszélességgel kiáll a KAP megmaradása mellett, negatív viszont, hogy a zéró végösszegű játék keretében egy „újabb“ nehézsúlyú játékos kíván a korábbiaknál nagyobb részt kiszakítani magának.

A magyar elnökség még 2010 nyarán is azzal számolt, hogy 2011-től sor kerülhet Horvátország csatlakozására. Erre azonban a 2010 júniusi szlovén népszavazás eredménye miatt (a horvát-szlovén határvita Hága elé kerül) elenyésző az esély. Az ügy a Hágai Nemzetközi Bíróság elé került a 2010 júniusi szlovén népszavazás eredményéken köszönhetően. A horvát-szlovén határvita kapcsán tudjuk, 2010 június elején a szlovén lakosság 51,48 százaléka arra szavazott, hogy a nemzetközi döntőbíróra bizzák a tengeri határ kijelölésével kapcsolatos vita rendezését, célszerű azonban megvárni e bírósági döntés eredményét és annak szlovén fogadtatását ahhoz, hogy kiderüljön, nem marad-e a görög-macedón mintára továbbra is olyan feszültségforrás a kérdés, mely egyesetleges szlovén vétót jelent majd. (Ha esetleg elhúzódik az ügy, 2012-ben szlovéniában parlamenti választások lesznek, a jelenlegi ellenzék nem támogatja a horvát csatlakozást.)

Ezen túl ebben az időszakban esedékes a döntés Románia és Bulgária schengeni övezethez való csatlakozásáról, melyek lebegtetése – 2011 őszére való eltolása - az unióssá szélesedett, főként francia romaügyek kapcsán egyes államok számára kényszerítő erőként funkcionál. A schengeni bővítés a roma-kérdés kapcsán egyrészt zsarolási tényezővé vált (Franciaország-Románia viszonylatában), másrészt magyar-román viszonylatban politikai alku tárgya lett a kettős állampolgárság fogadtatása kapcsán. Bár mindkét

országgal kapcsolatban felmerültek aggályok, leginkább a korrupció, illetve az igazságügyi reformok területén, egyelőre tarthatónak tűnik a 2011-es dátum. Magyarországnak továbbá - a határon túli magyarok szempontjai miatt - prioritásai közé tartozik az EU és Szerbia, illetve Ukrajna közti minél kiterjedtebb, szorosabb és mélyebb együttműködés.

Kulcskérdés azonban, hogy a magyar fél ténylegesen is tisztában legyen azzal, mennyire épült ki, illetve mennyire hatékony a határellenőrzés az új schengeni határokon, mielőtt - politikai okokból - amúgy is beleegyezését adja a csatlakozásokhoz. Az ún. mélységi ellenőrzések rendszere Magyarországon nem túl hatékony (míg pl. Ausztriában igen fejlett) így kérdés az esetlegesen megnövekedő migrációs hullámokat hogyan tudjuk kezelni.

Az Izlanddal folytatandó csatlakozási tárgyalások lényeges része ugyancsak a magyar elnökség alatt zajlik majd. Mint ahogy az EU-tól jelenleg de facto egyre távolodó Törökországban, a lakosság nagy része itt sem támogatja az EU-csatlakozást. Magyarország számára átgondolandó a török csatlakozás támogatása (legalábbis rövid- és középtávon), mérlegre kéne tenni a közgazdászoknak, hogy gazdasági, politikai szempontból hozna-e ez olyan többletet az országnak - vagy éppen milyen távon hozna olyan többletet - mely a szegényebb régiók csatlakozásával a közös európai költségvetés forráskieséseit ellensúlyozná. (Már a román és a bolgár csatlakozás érzékelhető forráskieséssel járt, akkor is, ha Magyarország 2009-ben Lengyelország (6,5 milliárd euró), után összességében a második legnagyobb haszonélvezője (2,7 milliárd euró) volt.

Konklúzió

A magyar EU elnökség sikere azon múlik, hogy mennyire gyorsan és hatékonyan képes reagálni nem várt események bekövetkezése esetén - s ez a legnehezebb, mert a legalaposabb felkészülési munkával sem lehet erre felkészülni.

A tisztességes helytálláshoz (és nem csak látszólag) elég lehet, ha „csak” arra törekszünk, hogy ne kövessünk el komolyabb hibát. Az Európai Unió évtizedes problémáit nem elnökségünk alatt fogják megoldani, mint ahogy az évtizedes ellentéteket sem tudjuk majd feloldani. Tanuljunk a szlovén elnökség sikereiből - noha nem oldották meg a szlovének a koszovói problémát -, vagy a csehek és belgák problémáiból - mert nálunk stabil a belpolitikai rendszer és 2/3-os kormányzásra épülhet az elnökségi teendők elvégzése.

Kis állam lévén, az elvárások Magyarország felé (szerencsére?) nem túl nagyok, próbáljunk ebből előnyt kovácsolni és kellemes meglepetést szerezni, ha ezt elérjük, az elnökség sikeresnek lesz mondható. A becsületesen megtett apró lépések az általunk kijelölt fontosságú témák területén is elegendő és fontosak lehetnek a közös megoldásokhoz vezető úton, a többi EU-tagállam elismerését vonva maga után. Így valóban egy erős szint jelenthetünk egy sokszínű, „erős Európába”. Munkára fel!

(A szerző véleménye, megítélésai nem feltétlenül esnek egybe az Europa Varietas Intézet véleményével.)

A szerzőről :

Türke András István biztonságpolitikai elemző, a Sorbonne doktora és a Centre d’Histoire Sciences Po Paris kutatója, az EUISS, az AWEU Védelmi Bizottsága, az IRSEM, az SVKI és az MKI külső munkatársa.

AZ EDDIG MEGJELENT EUVI ELEMZÉSEK LISTÁJA

<http://www.europavarietas.eu>*Türke András István (szerk.)***A szlovén elnökségtől a lengyel elnökségig**

Szerzők : Bródy Anikó; Horbulák Zsolt; Kinga Torbicka; Türke András István;
Hosszú Hortenzia; dr. Pusztai Dávid; Velich Katalin
2010.09.22. - EuVI Elemzések II./8

*Türke András István***Lengyel külpolitika az elnökválasztás után**

(Több mint stílusváltás?)

2010.07.21. - EuVI Elemzések II./7

*Türke András István***Az új magyar külpolitika várható irányvonalai**

2010.05.27. - EuVI Elemzések II./6

*Türke András István***Kína világpolitikai törekvései**

2010.05.10. - EuVI Elemzések II./5

*Türke András István***A Dakar Rally biztonsági kockázatai Afrikában**

2010.04.25. - EuVI Elemzések II./4

*Marton Péter - Türke András István***Nemzetközi szélsőséges politikai tendenciák**

(Iszlám fundamentalizmus, szélsőséges mozgalmak Európában, Ázsiában, Dél-Amerikában)

2010.04.14. - EuVI Elemzések II./3

*Türke András István***La restructuration de l'industrie militaire en Hongrie (1988-2010)**

(A magyar védelmi ipar átstrukturálódása az EU közös védelmi iparának kialakulása tükrében)

2010.02.18. - EuVI Elemzések II./2

*Türke András István***A szlovák államnyelv-törvény legújabb módosításai**

Avagy hogyan tovább Knut Vollebaek főképvisező úr

2010.01.18. - EuVI Elemzések II./1

*Türke András István***Franciaország és az EU bevándorlási problémái**

Az immigráció probléma vagy gazdasági szükségszerűség?

2009.06.25. - - EuVI Elemzések I./4

*Türke András István***Kudarcra ítélt-e a Nabucco-projekt?**

Az EU energiapolitikai lehetőségeiről világpolitikai perspektívában

2009.04.29. - EuVI Elemzések I./3

*Türke András István***Franciaország reintegrációja a NATO katonai struktúrájba**

« Ment is, meg nem is, köszönt is meg nem is, vitt ajándékot meg nem is »
2009.04.03. - EuVI Elemzések I./2

Türke András István

« **Eco(il)logique** » : a környezetvédelem, mint a válság megoldásának csoda-
fegyvere (?)

Milyen valódi lépéseket kéne megtenni az EU-nak a válság kezelésére ?

2009.03.06. - EuVI Elemzések I./1

EUROPA VARIETAS INTÉZET

<http://www.europavarietas.eu>

EuVI ELEMZÉSEK | ISSN : 2061-9812 | **Kiadó** : Europa Varietas Alapítvány – 1135 Budapest,
Szent László út 15. 5. em. 8. | **Felelős szerkesztő** : Türke András István Ph.D | © 2009–2011

Megrendelés : [info\(kukac\)europavarietas\(pont\)eu](mailto:info(kukac)europavarietas(pont)eu)

© Minden jog fenntartva. Tilos a jelen kiadvány egészének vagy egyes részeinek, valamint formai elemeinek és illusztrációinak felhasználása, a kiadó előzetes engedélye nélkül.